

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 42Ek/1678/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118377005
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Barbora Lašútová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118377005.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: L. Č., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. C. X, XXX XX T., v zast.: Mgr. Róbert Kučera, advokát, so sídlom Veľká Okružná 39, 010 01 Žilina, proti povinnému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 81623 Bratislava, IČO: 00 585 441 o vymoženie 16.500 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Ivetou Ailerovou, Exekútorský úrad Levice, so sídlom: Mlynská 3, 93401 Levice, pod sp. zn. 402EX 783/18, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

II. Oprávnený má voči povinnému **n á r o k** na náhradu výdavkov za zastupovanie právnym zástupcom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 203,96 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 21.11.2018 domáhal od povinného vymoženiu 16.500 Eur s prísl. na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 14.10.2014, sp. zn. 8C/45/2012 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 21.04.2017, sp. zn. 8C/45/2012 - 222 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 25.07.2018, sp. zn. 11Co/231/2017 - 231.

2. Poverením č. ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118377005.1 zo dňa 10.12.2018, Okresný súd v Banskej Bystrici poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Ivetu Ailerovú, Exekútorský úrad Levice, so sídlom: Mlynská 3, 93401 Levice, ktorá ju vedie pod sp. zn. 402EX 783/18.

3. Dňa 18.01.2019 bolo tunajšiemu súdu prostredníctvom súdneho exekútora povereného vykonaním predmetnej exekúcie doručené do elektronickej schránky súdu podanie k spisovej značke 42Ek/1678/2018 - „Predloženie návrhu účastníka konania na zastavenie exekúcie“ spolu s návrhom povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 28.12.2018 doručeného súdnemu exekútorovi dňa 28.12.2018, upovedomením o začatí exekúcie ktoré vydal súdny exekútor dňa 11.12.2018, ktoré si povinný prevzal dňa 28.12.2018, vyjadrením oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 17.01.2019, ku ktorému oprávnený priložil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 11.10.2018 sp. zn. 42Ek/172/2018 a tiež vyjadrením súdneho exekútora zo dňa 17.01.2019.

4. Povinný vo svojom podaní uviedol, že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu podľa ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Poukázal na skutočnosť, že exekúcia má byť vedená na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 8C/45/2012 zo dňa 14.10.2014 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 21.04.2017, sp. zn. 8C/45/2012 - 222 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 25.07.2018, sp. zn. 11Co/231/2017 - 231, ktorý ukladá inter alia žalovanému v 1. rade - Martin Mihočko, bytom Dúbravka 33, Budkovce,

žalovanému v 2. Rade - Ľubomír Mihočko, bytom Dúbravka 33, Budkovce a žalovanému v 3. rade (v exekúcií v postavení povinného) povinnosť zaplatiť žalobcovi (v exekúcií v postavení oprávneného) sumu vo výške 16.500 Eur s príslušenstvom s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť druhého žalovaného v rozsahu poskytnutého plnenia. Z obsahu doručeného upovedomenia o začatí exekúcie tak vyplýva, že exekúcia je vedená výlučne proti povinnému (bez účasti žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade), z čoho je zjavné, že nie je vedená proti spoločenstvu účastníkov na strane povinných. Podľa názoru povinného, ak by žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade kreovali už v rámci súdneho konania o vydanie exekučného titulu nerozlučné spoločenstvo s povinným, takéto spoločenstvo účastníkov konania by bolo kauzálne kreované aj vo vedenej exekúcií. Relevanciu uvedenej skutočnosti podľa názoru povinného potvrdzuje aj okolnosť, že vo vedenej exekúcií nebolo zjavne ani len skúmané, či žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade už neplnil oprávnenému od povinného vymáhanú pohľadávku vo vedenej exekúcií, pretože uvedeným plnením žalovaného v 1. rade, resp. žalovaného v 2. rade by už v plnom rozsahu nepochybne zanikla pohľadávka oprávneného vymáhaná vo vedenej exekúcií. Podľa názoru povinného je nepochybné, že výklad Exekučného poriadku pripúšťa spoločenstvo účastníkov exekučného konania a o to viac by sa takéto spoločenstvo účastníkov konania malo aplikovať v prípade vymáhania pohľadávky z toho istého exekučného titulu, ako je tomu vo vedenej exekúcií. Povinný ďalej uviedol, že vzťah záväzku žalovaného v 1. rade, resp. žalovaného v 2. rade a povinného je pritom možné analogicky prirovnať ku vzťahu „dlžníka a ručiteľa“ z toho vyplývajúcimi dôsledkami. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a to rozsudok sp. zn. 2MCdo/9/2013 zo dňa 27.08.2014, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 6/2015 pod č. 71 (judikát), v ktorom sa uvádza: „Postavenie škodcu a jeho poisťovateľa voči poškodenému je v takom prípade v istom zmysle obdobné postaveniu dlžníka a ručiteľa voči veriteľovi, t.j. že ide o dva záväzky zaplatiť veriteľovi ten istý dlh, pričom veriteľ nemôže dostať to isté plnenie dvakrát.“ Povinnému, ktorý má podľa názoru povinného v zmysle vyššie uvedeného postavenie „ručiteľa“ nie je známa skutočnosť, či sa oprávnený domáhal splnenia záväzku u žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade a teda či oprávnenému vznikol priamy nárok vymáhať pohľadávku vo vedenej exekúcií proti povinnému. Povinný preto zastáva názor, že z vyššie uvedeného je zjavné, že exekúcia je vedená v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a nevyhnutne by mala byť zastavená ako neprípustná. Na základe vyššie uvedeného navrhol povinný, aby súd exekúciu vedenú u súdneho exekútora JUDr. Ivety Ailerovej, Exekútorský úrad Levice so sídlom Mlynská 3, 93401 Levice, pod sp. zn. 402EX 783/18 zastavil.

5. Oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu vo svojom vyjadrení zo dňa 17.01.2019 k návrhu povinného na zastavenie exekúcie k tvrdeniu povinného uviedol, že ak by niektorý zo žalovaných v 1. alebo v 2. rade plnil aspoň časť záväzku, povinný by o tom ako poisťovňa jedného zo žalovaných mal informáciu podloženú dôkazmi, ktoré by k návrhu na zastavenie exekúcie rozhodne predložil. Nakoľko toto tvrdenie ničím nepodložil, neuniesol dôkazné bremeno. Oprávnený ďalej uviedol, že povinný nepreukázal akýkoľvek dôvod uvedený v ust. §61 k Exekučného poriadku, pre ktorý by súd mohol exekúciu zastaviť. Ďalej oprávnený poukázal na to, že povinný používa rovnaké tvrdenia ako v obdobnom exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica, sp. zn. 42Ek/172/2018 zo dňa 11.10.2018, kedy súd vyvrátil tvrdenia povinného, ktoré nemajú žiadnu relevanciu a oporu v zákonných ustanoveniach všeobecne záväzných právnych predpisoch. Vzhľadom na uvedené, oprávnený nesúhlasí so zastavením exekúcie a žiada v pokračovaní exekučného konania. Oprávnený si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému v zmysle ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku.

6. Súdny exekútor vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 11.12.2018 povinný prevzal dňa 17.2.2018. Návrh na zastavenie exekúcie podal povinný prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej 15-dňovej lehote. Súdny exekútor zároveň oznámil súdu, že k samotným dôvodom návrhu povinného na zastavenie exekúcie nie je oprávnený podávať vyjadrenie, nakoľko nie je účastníkom konania a posúdenie tohto návrhu a následné rozhodnutie patrí výlučne do rozhodovacej činnosti súdov.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku, na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariaďovať pojednávanie.

11. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.

13. Podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

14. Podľa § 511 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

15. Podľa § 823 OZ, náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

16. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“), náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

17. Podľa § 4 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

18. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

19. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

20. Podľa § 75 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), na strane žalobcu alebo žalovaného môže vystupovať viac subjektov.

21. Podľa § 76 CSP, samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne.

22. Podľa § 77 ods. 1 a ods. 2 CSP, nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných. Na zmenu žaloby, na jej späťvzatie, na uznanie nároku alebo vzdanie sa nároku a na uzavretie zmluvy je potrebný súhlas všetkých, ktorí vystupujú na jednej strane.

23. Podľa § 78 ods. 1 a ods. 2 CSP, nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. Súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

24. Z obsahu spisu vyplýva, že exekútor poverený vykonaním exekúcie vydal dňa 11.12.2018 podľa § 61 a nasl. Exekučného poriadku Upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré povinný prevzal dňa 28.12.2018. Po doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, v ktorom bol náležite poučený o možnosti podania návrhu na zastavenie exekúcie, tento svoje právo využil a dňa 28.2.2018 podal návrh na zastavenie exekúcie súdom podľa § 61k ods.1 písm. d). Z predložených podkladov súdnym exekútorom vyplýva, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej 15-dňovej od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie s odkladným účinkom. Následne súdny exekútor vyzval oprávneného, aby sa v zákonnej lehote vyjadril k návrhu povinného, ktorý toto svoje právo využil.

25. Súd poukazuje na to, že pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie môže prihliadať len na dôvody uvedené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Návrh na zastavenie exekúcie sa podáva v 15-dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, pričom v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie sa uplatňuje koncentračná zásada, čo znamená, že všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť, musí povinný predložiť v stanovenej lehote a súd sa zaoberá len tvrdeniami obsiahnutými v návrhu na zastavenie exekúcie.

26. Povinný však súdu nepreukázal, že by nastal akýkoľvek dôvod uvedený v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pre ktorý by súd mohol exekúciu zastaviť. Hlavným argumentom povinného na zastavenie exekúcie bolo, že exekúcia je vedená výlučne proti povinnému (bez účasti žalovaného v 1. rade a žalovaného v 2. rade), z čoho je zjavné, že exekúcia nie je vedená proti spoločenstvu účastníkov na strane povinných. Podľa názoru povinného, ak by žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade kreovali už v rámci súdneho konania o vydanie exekučného titulu nerozlučné procesné spoločenstvo s povinnými, takéto spoločenstvo účastníkov konania by bolo kauzálne kreované aj vo vedenej exekúcii. Súd s takýmto tvrdením povinného nemôže rozhodne súhlasiť. Predovšetkým je potrebné objasniť pojmy ako sú solidárny záväzok, resp. pasívna solidarita a procesné spoločenstvo účastníkov, a v rámci neho samostatné procesné spoločenstvo a nerozlučné spoločenstvo. Povinný stotožňuje pasívnu solidaritu a solidárny záväzok s nerozlučným spoločenstvom, čo však nemá oporu v žiadnych právnych predpisoch ani v judikatúre, nakoľko pojem solidárny záväzok, resp. pasívna solidarita vyplýva z práva hmotného, konkrétne z § 511 OZ, kým procesné spoločenstvo a v rámci neho aj druhy procesných spoločenstiev vyplývajú z práva procesného, konkrétne s § 75 až 78 CSP.

27. Z § 511 OZ ods. 1 vyplýva, že ak je rozhodnutím súdu ustanovené, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. Niet pochyb, že vykonateľný exekučný titul - rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 14.10.2014, sp. zn. 8C/45/2012 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 21.04.2017, sp. zn. 8C/45/2012 - 222 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 25.07.2018, sp. zn. 11Co/231/2017 - 231, ustanovuje pasívnu solidaritu všetkým trom povinným, keďže plnením jedného z nich zaniká povinnosť ostatných žalovaných v rozsahu poskytnutého plnenia. Podstata pasívnej solidarity spočíva v tom, že viac dlžníkov má splniť dlh tomu istému veriteľovi tak, že veriteľ je oprávnený požadovať splnenie od ktoréhokoľvek z nich bez zreteľa na ich vnútorný podiel na dlhu. Účelom pasívnej solidarity je zabezpečiť uspokojenie pohľadávky

veriteľa tým, že sa jej môže domáhať z majetku viacerých osôb (nemôže mu byť na ujmu platobná neschopnosť niektorého z dlžníkov) a zároveň uľahčiť jej uplatnenie (veriteľ si môže zvoliť taký postup a spôsob uplatnenia pohľadávky, ktorý považuje za svojho hľadiska za najvýhodnejší). Po uspokojení veriteľovej pohľadávky však spravidla môže dôjsť k vzájomnému vysporiadaniu medzi jednotlivými solidárnymi dlžníkmi, čo však už nemusí veriteľa zaujímať. Preto v exekučnom konaní v prípade pasívnej solidarity prislúcha veriteľovi voľnosť požadovať a vymáhať plnenie od všetkých dlžníkov alebo od ktoréhokoľvek z nich. Veriteľ sám rozhoduje o tom, od ktorého z dlžníkov ako aj v akom poradí požaduje plnenie, rovnako tak aj o tom, či uplatní voči jednotlivému dlžníkovi celú pohľadávku alebo len jej časť. Dlžník, alebo dlžníci, od ktorých veriteľ požaduje plnenie, nemôžu žiadať ani to, aby sa uplatňoval dlh voči všetkým alebo aby ho medzi všetkých rozdelil, alebo aby pri uplatňovaní zachoval medzi nimi určité poradie. Pri pasívnej solidarite platí, že veriteľ môže vhodným výberom dlžníka, ktorý má splatiť celý dlh, predísť novej platobnej neschopnosti niektorého z dlžníkov. To platí nielen pre vymáhanie pohľadávky v súdnom konaní, ale rovnako aj pre exekúciu. Len čo dlh splnil hoci len jeden z dlžníkov, zaniká povinnosť všetkých ostatných bez ohľadu na to, ktorý z dlžníkov sa na plnení podieľal a ktorý nie.

28. Čo sa týka procesného spoločenstva, tu treba poznamenať, že túto otázku Exekučný poriadok neupravuje, preto pri jeho definícii a aj druhov procesného spoločenstva treba v zmysle § 200 Exekučného poriadku vychádzať z príslušných ustanovení CSP. Povinný vychádza z predpokladu, že keď na strane povinných vystupuje viacero účastníkov konania, ktorým bola uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému vymáhanú sumu s tým, že splnením povinnosti jedného z účastníkov konania zanikne povinnosť ostatných účastníkov konania, teda keď súdne rozhodnutie zakladá pasívnu solidaritu jednotlivým žalovaným, tak musí ísť o nerozlučné spoločenstvo. Napriek tomu, že ide o spoločnú povinnosť žalovaných, má záväzok každého solidárneho dlžníka (žalovaného) iný právny dôvod vzniku a nesie aj svoj samostatný osud s výnimkou toho, že splnením celého dlhu jedným z dlžníkov veriteľovi (oprávnenému) zanikne povinnosť aj ostatným solidárnym dlžníkom. Každý z účastníkov základného konania si mohol svoje práva uplatňovať samostatne bez súhlasu ostatných solidárnych dlžníkov, čo potvrdzuje aj odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 14.10.2014, sp. zn. 8C/45/2012 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 21.04.2017, ktoré podal len dlžník v 3. rade, ktoré bolo následne rozsudkom Krajského súdu Košice zo dňa 25.07.2018, sp. zn. 11Co/231/2017 - 231 odmietnuté. Nemožno preto vôbec ani len uvažovať o nerozlučnom spoločenstve. Z exekučného titulu vyplýva povinnosť zaplatiť vymáhaný nárok žalovanému v 1. rade ako osobe, ktorá svojim protiprávnym a trestným konaním nemajetkovú ujmu oprávnenej priamo spôsobila v zmysle § 420 OZ, žalovanému v 2. rade ako osobe, ktorá nesie objektívnu zodpovednosť ako prevádzateľ motorového vozidla, ktorým bola spôsobená nemajetková ujma oprávnenej v zmysle § 427 OZ a žalovanému v 3. rade (povinnému), ktorému povinnosť uhradiť nemajetkovú ujmu vychádza z ustanovení zákona o povinnom zmluvnom poistení v spojení s § 11 a 13 OZ, a ktoré boli už v základnom konaní judikované exekučným titulom, ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným. Z vyššie uvedených dôvodov súd nemôže súhlasiť s tvrdením povinného, že v konaní o vydanie exekučného titulu tvorili žalovaní nerozlučné spoločenstvo, a že takéto nerozlučné spoločenstvo mali tvoriť aj v exekučnom konaní.

29. Povinný ďalej uviedol, že vo vedenej exekúcii ani nebolo skúmané, či žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade už neplnili oprávnenému vymáhanú pohľadávku, pretože uvedeným plnením žalovaného v 1. rade, resp. žalovaného v 2. rade by už v plnom rozsahu nepochybne zanikla pohľadávka oprávneného vymáhaná vo vedenej exekúcii. V zmysle § 50 ods. 1 Exekučného poriadku sa exekučné konanie začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. V zmysle § 35 ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Súd preto v štádiu pred vydaním poverenia vychádza z tvrdení oprávneného podložených dôkazmi, medzi ktorými najdôležitejším je vykonateľný exekučný titul, z ktorého vyplýva judikovaná povinnosť označeného povinného v návrhu na vykonanie exekúcie, ktorú si do dňa podania návrhu na vykonanie exekúcie povinný dobrovoľne nesplnil. Z návrhu na vykonanie exekúcie vyplýva, že povinný nárok podľa exekučného titulu ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie dobrovoľne nesplnil celkom, ani v časti. Preskúmaním návrhu súd zistil, že nie je vedené iné exekučné konanie na podklade rovnakého exekučného titulu alebo obdobné vykonávacie konanie, že ani časť nároku podľa exekučného titulu nie je vymáhaná v inom exekučnom konaní alebo obdobnom vykonávacom konaní a že oprávnený je oprávnený (teda nie povinný) vyžadovať splnenie vymáhaného nároku od iných osôb. Keďže sa jedná o solidárny záväzok, je zrejmé, že v prípade, ak by oprávnený prijal aspoň časť dlhu od niektorého zo zvyšných žalovaných, mohol by od povinného vymáhať len zvyšnú časť. Ak by oprávnený prijal celý dlh od niektorého zo zvyšných žalovaných, jeho pohľadávka by zanikla splnením celkom a vymáhanie

splnenej časti prípadne zaniknutej pohľadávky by bolo v rozpore so zákonom a takáto exekúcia by musela byť zastavená celkom alebo v časti. Ak by oprávnený napriek vyššie uvedenému získal od niektorého, prípadne od viacerých zo žalovaných sumu prevyšujúcu nárok priznaný v exekučnom titule, dopustil by sa bezdôvodného obohatenia, ktoré by musel vydať aj s príslušenstvom podľa ustanovení OZ o bezdôvodnom obohatení. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie poverenému súdному exekútorovi sa v zmysle § 35 ods. 1 druhá veta pred bodkočiarkou Exekučného poriadku účastníkom stáva okrem oprávneného aj povinný. Povinný ako účastník konania mohol v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku v lehote do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie podať návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom v rámci koncentračnej zásady musel uviesť všetky skutočnosti, ktoré mohol ku dňu podania návrhu uplatniť. Keďže každý nesie dôkazné bremeno svojho tvrdenia, je povinný tieto svoje tvrdenia aj podložiť dôkazmi. Preto, ak povinný má informáciu o tom, že oprávnený prijal čo i len časť vymáhaného nároku od niektorého zo zvyšných žalovaných, mal povinnosť túto skutočnosť súdu doložiť. Oprávnený však nie je povinný dokazovať, že takéto plnenie neprijal. Oprávnený disponuje vykonateľným exekučným titulom, splnil všetky povinnosti, ktoré mu ako oprávnenému vyplývajú z Exekučného poriadku vrátane vyššie uvedených vyhlásení v návrhu na vykonanie exekúcie. Súd nemá žiadnu pochybnosť o tom, že ak by niektorý zo žalovaných dlžníkov plnil aspoň časť záväzku, že by o tom povinný ako poisťovňa jedného zo žalovaných mal informáciu podloženú dôkazmi, ktoré by k návrhu na zastavenie exekúcie rozhodne predložil. Keďže toto svoje tvrdenie povinný ničím nepodložil, neuniesol tým dôkazné bremeno svojho tvrdenia. Súd nemá dôvod v exekučnom konaní, ktoré sa svojou podstatou výrazne líši od základného konania (podstatou je vymôcť už judikovanú pohľadávku oprávneného za predpokladu, že sú splnené všetky zákonné podmienky na jej vykonanie) a bez preukázania zákonného dôvodu, pre ktorý by musela byť exekúcia zastavená, preskúmať každé tvrdenie povinného, ktoré nie doložené žiadnym relevantným dôkazom.

30. Čo sa týka tvrdenia povinného, že vzťah žalovaného v 1. rade, resp. žalovaného v 2. rade a povinného je pritom možné analogicky prirovnať k vzťahu „dlžníka a ručiteľa“ z toho vyplývajúcimi dôsledkami, pričom na podporu svojho tvrdenia povinný citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 MCdo 9/2013 zo dňa 27.08.2014 (uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2015 pod číslom 71), podľa ktorého „Postavenie škodcu a jeho poisťovateľa voči poškodenému je v takomto prípade v istom zmysle obdobné postaveniu dlžníka a ručiteľa voči veriteľovi, t. j. že ide o dva záväzky zaplatiť veriteľovi ten istý dlh, pričom veriteľ nemôže dostať to isté plnenie dvakrát“, je potrebné uviesť aj druhý nárok na používanie judikatúry a to ten, že predloženie riadnej publikovanej judikatúry v rámci argumentácie sa musí vzťahovať na riešenie rovnakej prípadne obdobnej právnej situácie. Vyššie citované rozhodnutie vôbec nerieši otázku týkajúcu sa exekučného konania či exekúcie, naopak rieši situáciu premlčania, keď žalobca si uplatnil svoj nárok najskôr len u poisťovateľa a až po uplynutí premlčacej doby u škodcu. Povinný ale pri citácii uviedol len tú časť rozhodnutia, ktorá mu vyhovovala. Citovanej vete predchádzalo ale nasledovné: „V povinnom zmluvnom poistení platí zásada, že poškodený môže náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla požadovať buď od poisteného škodcu, alebo od poisťovateľa (priamy nárok), pričom sa na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi vzťahuje rovnaká právna úprava ako na premlčanie nároku voči škodcovi. Poisťovateľ má pri uplatnení nároku poškodeného na náhradu škody rovnaké právne postavenie ako osoba, ktorá škodu priamo spôsobila. Napriek tomu tieto dva nároky na náhradu škody nemožno stotožňovať, a to ani vo vzťahu k posúdeniu otázky premlčania. Ide o situáciu, keď jeden subjekt má nárok na to isté plnenie od dvoch subjektov, pričom proti každému z nich z iného právneho dôvodu; proti škodcovi ide o nárok z titulu náhrady škody, proti jeho poisťovateľovi ide o osobitné právo na plnenie založené všeobecne záväzným právnym predpisom (§ 15 PZP).“ Až po týchto vetách nasledoval citovaná veta a po nej zase nasledovalo: „Navrhovateľ mal preto v súdnej veci možnosť uplatniť si nárok na náhradu škody buď od odporkyne 1/, od odporcu 2/ alebo od oboch naraz, pričom začatie plynutia premlčacej doby sa u odporcov posudzuje osobitne. Tvrdenie generálneho prokurátora, že včasným uplatnením nároku u poisťovateľa je nárok včas uplatnený aj proti odporcovi 2/ ako škodcovi, nemá oporu v žiadnom zákonnom ustanovení, naopak je v rozpore s ustanovením § 15 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré umožňuje poškodenému pri uplatnení si náhrady škody žalovať poisťovateľa alebo aj škodcu. Skutočnosť, že navrhovateľ si neuplatnil svoj nárok na náhradu škody proti škodcovi včas má za následok, že jeho nárok je voči nemu premlčaný.“ Takže tvrdenie, že vzťah žalovaného v 1. rade, resp. žalovaného v 2. rade a povinného je pritom možné analogicky prirovnať k vzťahu „dlžníka a ručiteľa“ z toho vyplývajúcimi dôsledkami je úplne vytrhnuté z kontextu, neohovoriac o slovnom spojení v citovanom výroku „v istom zmysle“ nakoľko ako bolo už poukázané vyššie, každý zo žalovaných je povinný plniť z iného právneho dôvodu, a žiaden z týchto dôvodov sa nedá prirovnať k

vzťahu dlžník a ručiteľ. Okrem toho, ak chcel povinný týmto vzťahom poukázať, že oprávnený sa môže obrátiť na žalovaného v 3. rade (povinného) až potom, čo neplnili žalovaní v 1. a 2. rade, súd musí povinnému odkázať, že to, že právo požadovať plnenie od ručiteľa má právo veriteľ až po tom, čo dlh nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval, platí v hmotnom práve ešte pred začatím súdneho konania, keď ak by chcel veriteľ žalovať nielen dlžníka ale aj ručiteľa, musel by dokázať, že ručiteľa informoval o skutočnosti, že dlžník svoj dlh neplní hoci ho na to veriteľ vyzval a ručiteľ napriek tomu nesplnil dlh namiesto dlžníka. To však neplatí v exekučnom konaní, keď povinnosť oboch je judikovaná súdnym rozhodnutím ako solidárny záväzok, vtedy už je len na veriteľovi, či si uplatní svoju pohľadávku od dlžníka alebo od ručiteľa. Keďže z exekučného titulu vyplýva, ako už bolo vysvetlené vyššie, že žalovaní tvoria samostatné procesné spoločenstvo, bolo len na oprávnenom, koho si pri uplatňovaní svojej pohľadávky označí v návrhu na vykonanie exekúcie a od koho bude judikovaný solidárny dlh vymáhať.

31. Súd v tomto prípade musí dať za pravdu oprávnenému, ktorý tvrdí, že povinný svoju obranu založil na účelových tvrdeniach vykladajúcich vo svoj prospech, Povinný v tomto exekučnom konaní zvolil rovnakú argumentáciu ako v návrhu na zastavenie v obdobnom exekučnom konaní sp. zn. 44Ek/172/2018, ktorý Okresný súd Banská Bystrica dňa 11.10.2018 zamietol.

32. Exekúcia je tak vedená na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a povinný nepreukázal, že by po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo by bránili jeho vymáhateľnosti. Súd tak dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku a preto návrh na zastavenie exekúcie povinného v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

33. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

34. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

35. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

36. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie

37. Podľa ust. § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

38. Podľa § 200 prvá veta Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Nakoľko súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, oprávnenému v zmysle ustanovenia § 199a ods. 1 v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku vznikol nárok na náhradu výdavkov spojených s jeho zastupovaním v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Vzhľadom

na uvedené súd zaviazal povinného, aby nahradil oprávnenému výdavky na zastupovanie v súvislosti s vyjadrením oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. pozostávajúcich z 1 úkonu právnych služieb (vypracovanie tohto vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie: 1 x 160,17 EUR = 160,17 Eur + režijný paušál za 1 úkon právnej služby: 1 x 9,8 Eur = 9,8 Eur + 20 % DPH). Spolu predstavujú trovy exekúcie pozostávajúce z trov právneho zastúpenia oprávneného v súvislosti s vyjadrením k návrhu na zastavenie exekúcie povinného vo výške 203,96 Eur s DPH.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.